

töid otsida A. Jakobsoni, K. A. Hindrey, A. Gailiti, R. Rohu, K. Ristikivi ja M. Sillaotsa romaanide seast.

Draamakirjanduse rikkus on endiselt suur (umbes 35 teost täiskasvanuile) ja vististi tuleb möödunud aasta kohta nentida ka teatavat taseme tõusu. Komöödiad ja jandid peavad tasakaalu tõsi-
semate tükkidega. Silmapaistva osa aasta toodangust moodustavad A. Särevi dramatiseeringud Lutsu, Tammsaare ja Mälgu teoseist — „Kevade“, „Tootsi pulm“, „Suvi“, „Andres ja Pearu“, „Taeva palge all“. Need olid ühtlasi menukamaid lavatükke aasta jook-
sul. On tähelepandav, et möödunud aastal ilmus üle mitme aja kolm üsna tõsist katset ajaloolis-romantilise draama alal: — A. Kalda „Hundimõrsja“, R. Sarve-
saare „Kaupo“ ja E. Laidsaare „Idavalvur“. Oleviku-
komöödiate alalt on esiletõstetavad H. Raudsepa „Mees, kelle käes on trumbid“, A. Mälgu „Sikud kae-
vul“, M. Metsanurga „Maret elukoolis“, H. Vuolijõe „Juuraku Hulda“. Tõsistest draamadest tõuseb esi-
kohale E. Tammlaane „Raudne kodu“. Tammlaan
autorina on oma kahe senise draamaga ärratanud tõsi-
seid lootusi. Muud kirevat repertuaari on võimalik
siinkohal ainult loetella: H. Vuolijõe „Justiina“,
E. Laidsaare „Kapral Pension selgeltnägijana“ ja
„Kapral Pensioni ametiasjad“, H. Raudsepa „Roheline
Tarabella“, J. Perdi „Moodne Eva“, A. Tamme
„Naabrid“, E. Ellori „Peigmees maanteelt“, E. Maiste
„Malle suurpartii“, T. Braksi „Lootuste laev“, E. Vai-
guri „Trump lamooriga“, L. Raudsaare „Luigemäe“,
V. Sarapiku „Võidumäe“, A. Antsoni „Inimesed tui-
sus“, L. Talimaa „Lonni otsib meest“, J. Metua „Va-
badussõja päevilt“, P. Pinna ja A. Kõivu „Lõpp lähe-
neb“ ja „Uneseik“, H. Raassaare „Lahutavad maad ja
veed“ jm.